

Sag T-219/01 R

Commerzbank AG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

»Sag om foreløbige forholdsregler — beslutning om at nægte aktindsigt i visse dokumenter — spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling«

Præsidenten for Rettens kendelse af 5. december 2001 . . . . . II-3503

Sammendrag af kendelse

Særlige rettergangsformer — udsættelse af gennemførelsen — foreløbige forholdsregler — betingelser for antagelse til realitetsbehandling — hovedsagen umiddelbart egnet til antagelse til realitetsbehandling — uden betydning — grænser — begæring om udsættelse af gennemførelsen af en kommissionsbeslutning, hvorved sagsøgeren nægtes aktindsigt i visse dokumenter vedrørende opgivelse af proceduren efter artikel 81 EF, der er indledt i forhold til visse andre virksomheder, samt om udsættelse af den procedure, der er indledt mod sagsøgeren — afvisning

(Art. 81 EF, 242 EF og 243 EF; Rettens procesreglement, art. 104, stk. 2)

Spørgsmålet, om hovedsagen kan antages til realitetsbehandling, bør som hovedregel ikke behandles under en sag om foreløbige forholdsregler, da afgørelsen i hovedsagen herved kan foregribes. Det kan imidlertid være nødvendigt, at der fremlægges omstændigheder, som godtgør, at hovedsagen ud fra en umiddelbar betragtning alligevel kan antages til realitetsbehandling.

Når der ikke foreligger vægtige oplysninger, der giver holdepunkter for at antage, at hovedsagen kan antages til behandling i realiteten, må der statueres afvisning i forhold til en begæring om foreløbige forholdsregler, der har til formål dels at opnå udsættelse af gennemførelsen af en kommissionsbeslutning, hvorved sagsøgeren nægtes aktindsigt i visse dokumenter vedrørende opgivelse af proceduren efter artikel 81 EF, der er indledt i forhold til visse andre virksomheder, dels at opnå udsættelse af den procedure, der er indledt mod sagsøgeren.

For så vidt angår det første punkt i begæringen har en beslutning, hvorved Kommissionen har givet afslag på aktindsigt i visse dokumenter, der omhandler opgivelse af en procedure, der føres mod andre virksomheder, ikke sådanne retsvirkninger, som kan skade sagsøgernes interesser allerede på dette tidspunkt, og før der træffes en beslutning, som konstaterer en

overtrædelse af artikel 81, stk. 1, EF, og som i givet fald pålægger sagsøgeren en sanktion.

Hvad angår andet punkt i begæringen kan Retten i princippet ikke tage en begæring om foreløbige forholdsregler til følge, når det hermed tilsigtes, at Kommissionen forhindres i at udøve sine beføjelser til at foretage undersøgelser efter, at den har indledt en administrativ procedure, og inden den har vedtaget de endelige retsakter, hvis gennemførelse søges undgået. Såfremt Retten fastsatte sådanne foreløbige forholdsregler, ville den ikke foretage en prøvelse af den sagsøgte institutions handlinger, men derimod sætte sig i dennes sted under udøvelsen af rent administrative beføjelser. Det følger heraf, at sagsøgeren i medfør af artikel 242 EF og 243 EF ikke med føje kan nedlægge påstand om, at det pålægges Kommissionen midlertidigt at opgave at udøve sine beføjelser inden for rammerne af en administrativ procedure. En sådan ret ville kun kunne indrømmes sagsøgeren, såfremt begæringen indeholdt oplysninger, på grundlag af hvilke Retten kunne fastslå, at der foreligger helt særlige omstændigheder, som kan begrunde, at der træffes bestemmelse om de begærede foreløbige forholdsregler.

(jf. præmis 20, 41, 42 og 44)